

ЕСПЕРАНТО — міжнародна штучна мова, яку створив польський лікар Л. *Заменгоф* (1887). Лексика Е. ґрунтується переважно на коренях зх.-європ. слів. Графіка — на основі латинського алфавіту. Кожна літера має однозвукове значення. Наголос постійний — на передостанньому складі. Граматика проста і не має винятків. Рід відсутній. Іменники мають закінчення «-о» (*felico* — «щастя», *расо* — «мир»), прикметники — «-а» (*felica* — «щасливий», *раса* - «мирний»), прислівники — «-е» (*felice* — «щасливо», *расе* — «мирно»). Відмінків два: загальний і знахідний. Дієслово змінюється за часами та способами; осіб і чисел немає. Слова творяться за допомогою однозначних суфіксів, префіксів та за допомогою словоскладання. Недоліки Е. — наявність непрактичних надлітерних значків, багато штучних апіорних слів і т. д. Мовою Е. видається низка газет і журналів.

Літ.: *Заменгоф* Л. Л. Основы международного языка эсперанто. М., 1911; *Андреев* Н. Д. Международный вспомогательный язык эсперанто. Л., 1957.